

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֱלֹהִים שֵׁבֶת בְּקָר סִגְנִי לְאָמֶר: 2 דָּבָר אֲלֵיכֶם יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם כִּי תָבֹאוּ אֶל-הָאָרֶץ
 בְּנֵיכֶם יִשְׂרָאֵל וְאָמְרָתֶם אֶל-הָעָם כִּי תָבֹאוּ אֶל-הָאָרֶץ
 אֲשֶׁר אָנֹכִי נָתַן לְכֶם וְשָׁבְתָה הָאָרֶץ שָׁבָת לְיְהוָה:
 3 שְׁשׁ שָׁנִים תִזְרֻע שְׁדָך וְשָׁשׁ שָׁנִים תִזְמַר בְּרִמְך
 וְאַסְפַּת אֶת-תְּבוּאָתָה: 4 יְבָשָׂנָה הַשְׁבִּיעָת שְׁבָת
 שְׁבָתוֹן יְהִי לְאָרֶץ שָׁבָת לְיְהִי שְׁדָך לֹא תִזְרֻע
 וּבְרִמְך לֹא תִזְמַר: 5 אֶת סְפִיחָה קָצִירָה לֹא תִקְצֹר
 וְאֶת-עֲנָבָי גְּזִירָה לֹא תִבְצַר שְׁנַת שְׁבָתוֹן יְהִי
 לְאָרֶץ: 6 וְהִתְהַלֵּךְ לְאַכְלָה לְכָם שְׁבָת הָאָרֶץ
 וְלִעְבֹּד וְלִאְמֹת וְלִשְׁכִּירָה הַגְּרִים
 עַמְקָה: 7 וְלִבְהַמְתָּךְ וְלִחְיָה אֲשֶׁר בָּאָרֶץ מִתְהִילָה
 תְּבוּאָתָה לְאַכְלָל: 8 וְסִפְרָת
 לְקָרְבָּן שְׁבָע שְׁבָתוֹת שְׁנִים שְׁבָע שְׁנִים פְּעָמִים
 וְהִנֵּוּ לְקָרְבָּן יְמִינָה שְׁבָע שְׁבָתוֹת הַשְׁנִים תְּשֵׁע וְאֶרְבָּעִים
 שְׁנָה: 9 וְהַעֲבָרָת שׂוֹפֵר בְּחִדְשָׁה תְּרוּעָה הַשְׁבָעִי
 בְּעַשְׂור לְחִדְשָׁה בְּיּוֹם הַכְּפָרִים שׂוֹפֵר
 בְּכָל-אֶרֶץ: 10 וְקַדְשָׁתֶם אֶת שְׁנָת הַחֲמִישִׁים

שָׁנָה וּקְרָאתֶם דָּרְרוֹר בָּאָרֶץ לְכָל-יִשְׂבִּיה יְוּבֵל
 הַוָּא תְּהִיא לְכֶם וַיְשַׁבְּתֶם אִישׁ אֶל-אֲחֹזֹתוֹ וְאִישׁ
 אֶל-מְשֻׁפְחָתוֹ תְּשַׁבּוּ: ¹¹ יוּבֵל הַוָּא שָׁנָה הַחֲמִשִּׁים
 שָׁנָה תְּהִיא לְכֶם לֹא תִזְרְעִו וְלֹא תִקְצְרוּ אַתְּ
 סְפִיחִיה וְלֹא תִבְצְרוּ אַתְגִּזְרִיה: ¹² כִּי יוּבֵל הַוָּא
 קָדֵשׁ תְּהִיא לְכֶם מִן-הַשָּׂדָה תִּאֲכִלוּ אַת-תִּבְוֹאָתָה:
 בְּשָׁנָת הַיּוּבֵל הַזֹּאת תְּשַׁבּוּ אִישׁ אֶל-אֲחֹזֹתוֹ: ¹³ וְכֵי
 תִמְכְּרוּ מִמְכָר לְעַמִּיתָךְ אוֹ קָנָה מִיד עַמִּיתָךְ אֶל-
 תֹוּנוּ אִישׁ אַת-אֲחִיו: ¹⁴ בְמִסְפֵּר שָׁנִים אַחֲר הַיּוּבֵל
 תִקְנַה מֵאָת עַמִּיתָךְ בְמִסְפֵּר שְׁנִים-תִבְוֹאָת יִמְכָר-
 לְה: ¹⁵ לְפִי | רַב הַשָּׁנִים תִרְבֶּה מִקְנָתוֹ וְלְפִי מַעַט
 הַשָּׁנִים תִמְעִיט מִקְנָתוֹ כִּי מִסְפֵּר תִבְוֹאָת הוּא מִכְרָב
 לְה: ¹⁶ וְלֹא תֹוּנוּ אִישׁ אַת-עַמִּיתָךְ וַיְרָאָת מַאֲלָהִיךְ
 כִּי אָנָי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם:

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֱלֹהִים מֹשֶׁה בְּהָר סִינַי לֵאמֹר דְּבָר אֲלֵיכִי יִשְׂרָאֵל וְאָמְרָת אֲלֵיכֶם כִּי תָבֹא אֱלֹהִים
אֲשֶׁר אָנֹכִי נְתַן לְכֶם וְשִׁבְתָה הָאָרֶץ שָׁבָת לְיְהוָה
שָׁשׁ שָׁנִים תָזַרְעַ שָׁדָךְ וְשָׁשׁ שָׁנִים תָזַמֵּר כְּרָמֶךְ
וְאָסַפְתָ אֶת תְּבוֹאתְךָ וּבְשָׁנָה הַשְׁבִיעִית שָׁבָת
שְׁבָתוֹן יְהִי הָאָרֶץ שָׁבָת לְיְהוָה שָׁדָךְ כֹּא תָזַרְעַ
וּכְרָמֶךְ כֹּא תָזַמֵּר אֶת סְפִיחָה קָצִירָה כֹּא תִקְצֹרָה
וְאֶת עֲגַבָּי גָזִירָה כֹּא תִבְצַר שָׁנָה שְׁבָתוֹן יְהִי
לָאָרֶץ וְהִי תָהִיה שָׁבָת הָאָרֶץ לְכֶם לְאַכְלָה כֹּרֶךְ
וּכְעַבְדָךְ וּכְאָמָתָךְ וּכְשִׁיכָרָךְ וּכְגֹוּשָׁבָךְ הָגָרים
עַמְךָ וּכְבָהָמָתָךְ וּכְזִיהָ אֲשֶׁר בָּאָרֶץ תָהִיה כָל
תְּבוֹאתְךָ לְאַכְלָה

כֹּרֶךְ שְׁבָע שְׁבָתָות שָׁנִים שְׁבָע שָׁנִים שְׁבָע פֻעָמִים
וְהִיו כֹּרֶךְ יָמִים שְׁבָע שְׁבָתָות הַשָּׁנִים תְשַׁע וְאֶרְבָעִים
שָׁנָה וְהַעֲבָרָת שׁוֹפֵר גְּרוּעה בְּזַדְעָה הַשְׁבָעִי
בְעַשְׂוֵר כְּזַדְעָה בַיּוֹם הַכְפָרִים תְעַבֵּירוּ שׁוֹפֵר

**בְּכָל אֶרְצֵיכֶם וְקִדְשֵׁתֶם אֶת שְׁנַת הַחֲמִשִּׁים
שְׁנַת וְקָרָאתֶם דָּרוֹר בְּאָרֶץ כָּל יְשֻׁבֵּיה יְוָבֵל
הָוָא תְּהִיָּה לְכֶם וְשִׁבְתֶּם אִישׁ אֶל אֹחַזְתּוֹ וְאִישׁ
אֶל מִשְׁפָּחָתוֹ תַּשְׁבּוּ יְוָבֵל הָוָא שְׁנַת הַחֲמִשִּׁים
שְׁנַת תְּהִיָּה לְכֶם כֹּא תִּזְרְעֻוּ וְכֹא תִּקְצְּרֻוּ אֶת
סְפִיחַתְּךָ וְכֹא תִּבְצְּרֻוּ אֶת גָּזְרַתְּךָ כִּי יְוָבֵל הָוָא
קִדְשֵׁי תְּהִיָּה לְכֶם מִן הַשְׁדָה תִּאכְלֹו אֶת תְּבוֹאתְךָ
בְּשְׁנַת הַיּוּבֵל הָזֶאת תַּשְׁבּוּ אִישׁ אֶל אֹחַזְתּוֹ וְכִי
תִּמְכְּרוּ מִמְכָר כָּל עַמִּיתָךְ אוּ קָנָה מִיד עַמִּיתָךְ אֶל
תוֹגֵן אִישׁ אֶת אֹחוֹיו בְּמִסְפֵּר שְׁנַיִם אֶחָזֶר הַיּוּבֵל
תִּקְנַחַת מִאֵת עַמִּיתָךְ בְּמִסְפֵּר שְׁנִי תְּבוֹאתְךָ יִמְכְּרֶנֶךְ
כֹּל כָּלָעַמִּיתָךְ רַב הַשְׁנַיִם תְּרַבֵּה מִקְנַתְּךָ וְכֹלָעַמִּיתָךְ מִעֵט
הַשְׁנַיִם תִּמְעִיטֶנֶךְ מִקְנַתְּךָ כִּי מִסְפֵּר תְּבוֹאותְךָ הָוָא מִכְרֶנֶךְ
כֹּל וְכֹא תִּוְגַּן אִישׁ אֶת עַמִּיתָךְ וַיַּרְאֶת מִאֵלָה
כִּי אֱגִיא יְהוָה אֶלְהֵיכֶם**

וילבר יהוה אל משה בהר סיני לאמור דבר אל בני ישראל ואמרת אליהם כי תבואו אל הארץ אשר אני נזון לכם ושבתה הארץ שבעת ליהוה שבע שנים תזרע שדר ושבה שנים תומר כרמן ואספנות את התבואה והשנה השביעית שבעת ייה הארץ שבעת ליהוה שדר כל תזרע ושבעת ייה הארץ כל תזרע שבעת ליהוה שדר כל תזרע וכרמן כל תומר את ספיון קזירך כל תקצוץ ואת ענבי גזירך כל תבצער שנת שבעת ייה הארץ והיתה שבעת הארץ לכמ לאכלה כך וכעדר וכלאמתך וכלשכיך וכלוושבר הגרים עמק וכלהמתך וכלהי אשד בארץ תהיה כל התבואה תאכל וספרת كل שבע שבעת שנים שבע שנים שבע פעים והוא ימי שבע שבעת השנים תשע וארבעים שנה והעברת שופר תרועה בחודש השבעי בעשור לחודש ביום הכהנים תעבירו שופר בכל ארצכם וקדישתם את שנת החמשים שנה וקראותם דרור הארץ לכל ישbie יהבל הוא תהיה לכמ ושבתם איש אל אוזתו ואיש אל משפטו תשבו יהבל הוא שנת החמשים שנה תהיה לכמ כל תזרע וכל תקצוץ את ספיונה וכל תבצער את נזריה כי יהבל הוא קדש תהיה לכמ מן השדה תאכלו את התבואה בשנת היבול הזאת תשבו איש אל אוזתו וכי תמכרו ממכר לעמיטך או קנה מיד עמיטך אל תוננו איש את אוזיו במספר שנים תבואה ימכר תקנזה מאות עמיטך במספר שנים תבואה ימכר כל כפוי רב השנים תרבה מקנתו וכפוי מעט השנים תמעיט מקנתו כי מספר התבואות הוא מכך כל וכל תוננו איש עמיטך ויראת מאלה כי אני יהוה אכליכם

וינדרב יהוה אל-משה בתר סיני לאמר: רבר אל-
בני ישראל ואמרת אליהם כי תבוא אל הארץ
אשר אני נתן לכם ושבתה הארץ שפט ליהוה
שש שנים תורע שך ושש שנים תזומר ברםך
ויאספת את-תבואתך: וובשנה השביעת שפט
שבתו ייה לארץ שפט ליהוה שך לא תזרע
וברמך לא תזומר: את ספיח קץיך לא תקצוץ
ויאת-עבבי נזירך לא תבצר שנית שבתו ייה
לאארץ: ותיתנה שבט הארץ לכם לא אלה לך
ולעבדך ולא מתח ולשכיך וילושבך הגרים
עטך: ולבתמתך ולחיה אשר בארכך תהיה כל-
תבוואה לאכל: ב ספרות
ולך שבע שבתת שנים שבע שנים פעמים
ויהיו לך ימי שבע שבתת שנים תשע וארכעים
שנה: ובהברת שופר תרואה בחודש השבעי
בעשור לחודש ביום הכהנים תעבירו שופר
בקכל ארצכם: וקדשתם את שנית החמשים
שנה וקרתם דרור הארץ לכל-ישביה יובל
הוא תהיה לכם ושבתם איש אל-אחותו ואיש
אל-משפחתו תשיבו: יובל הוא שנית החמשים
שנה תהיה לכם לא תזרעו ולא תקצוץ את-
ספריה ולא תבצרו אטנזריה: כ כי יובל הוא
קדש תהיה לכם מנזנשה תאכלו את-תבואה
בשנת היובל הזאת ישבו איש אל-אחותו: וכיר
תמאנו איש את-אחיו: במספר שנים אחר היובל
תקונה מאת עמיתך במספר שנים-תבואה ימבר-
לך: לפי רב הימים תרבה מקנותו ולפי מעת
הימים תפער מקטנו כי מספר תבואה הוא מכר
ליך: ולא תוני איש את-עמיתך ויראת מלאחיך